

[Chr. Søgaard.]

de var under Aldersgrænsen og kunde præstere den fornødne Helbredsattest. Men ved Loven af 1915 — og det er gentaget i 1921 og 1927 — aabnedes der en mere almindelig Adgang for Sygekasserne til at oprette „bemidlede Afdelinger“; dog kunde i disse Afdelinger kun optages Medlemmer, som i Forvejen havde staaet som ubemidlede Medlemmer. Der var ikke nogen Forpligtigelse for Sygekasserne til at oprette saadanne Afdelinger; det var frivilligt. I 1926 var der i alt 1647 statsanerkendte Sygekasser, men kun 697 af disse havde bemidlede Afdelinger; der var altsaa 950, som ikke havde disse Afdelinger. For disse bemidlede Afdelinger gjaldt, at de ikke fik noget Statstilskud, de fik ikke fri Kørsel og ikke nedsat Sygehusbetaling, og Medlemmerne maatte foruden de almindelige Medlemsbidrag yde et Bidrag, som mindst skulde svare til de offentlige Tilskud til Sygekasserne. Dette ekstra Bidrag, som disse bemidlede Medlemmer svarede, var i Regelen 2 Kr. 50 Ø. Kvartalet pr. Medlem. Disse bemidlede Afdelinger havde fælles Formue med de ubemidlede Afdelinger.

Man kunde saa maaske spørge, om Sygekasserne kunde staa sig ved dette Samarbejde mellem de bemidlede og de ubemidlede Afdelinger, og i det store og hele maa det siges, at Sygekasserne har staaet sig godt derved. Alene i 1926 havde de almindelige Sygekasser tjent 90 000 Kr. ved de bemidlede Afdelinger. Men saa maa vi huske paa, at det var de ubemidlede Afdelinger, som betalte Administrationen, og selv om der i det store og hele var en Fordel ved at have de bemidlede Afdelinger, kan det godt være, at enkelte Sygekasser, navnlig de med de smaa bemidlede Afdelinger, fik Tab derved. Og i det hele maa det siges, at disse bemidlede Afdelinger i Sygekasserne var og er en noget utilfredsstillende Forsikring, idet Medlemmerne selv skal betale hele det Beløb, som Sygehusene kræver. Almindelige Sygekassemedlemmer betaler i Regelen kun 2 Kr. pr. Dag og har desuden fri Kørsel, hvilket ikke gælder for de bemidlede Afdelinger, men der var selvfølgelig den Fordel for disse bemidlede Medlemmer, at i Tilfælde af, at de atter blev ubemidlede, kunde de uden Hensyn til Alder og Helbredstilstand vende tilbage til de almindelige Sygekasser. Der var ogsaa en anden Vej, man kunde gaa, hvis man blev bemidlet som Medlem af en Sygekasse, nemlig den, at man kunde gaa over til at blive bidragydende uden at have nogen Rettighed i Kassen — Minimal-

bidraget var i Regelen 2 Kr. aarlig —, og hvis man saa atter blev ubemidlet, kunde man uden Hensyn til Alder og Helbredstilstand vende tilbage til Sygekassen. Den tredje Udvej for disse bemidlede Medlemmer, den Udvej, som man har benyttet i dette Lovforslag, og som efterhaanden ogsaa er bleven ret almindelig, var, at man oprettede de saakaldte statskontrollerede Sygeforeninger eller de saakaldte Fortsættelseskasser i nær Forbindelse med de statsanerkendte Sygekasser, hvortil de bemidlede i Sygekasserne kunde overgaa, hvorefter de uden Hensyn til Alder og Helbredstilstand kunde gaa tilbage til de almindelige Sygekasseafdelinger, hvis de paa ny blev ubemidlede. Af disse Fortsættelseskasser har vi en hel Del spredt ud over Landet. Den største er Sygeforsikringsforeningen „Danmark“, som har Medlemmer Landet over og navnlig i de Egne, der ikke har nogen Fortsættelseskasse. I det hele taget har der været noget spredt over denne Forsikring, hvad der maaske ogsaa har bidraget til, at Sygeforsikring for bemidlede ikke har faaet noget større Omfang. Der er i disse Fortsættelseskasser 28 000 voksne Medlemmer og 11 000 Børn, saa det er jo ikke noget stort Antal. Desuden har man de statskontrollerede Sygeforeninger, som omfatter hele Landet; det er selvstændige Sygeforsikringsforeninger, der ikke virker som Fortsættelseskasser og ikke har nogen Forbindelse med de almindelige Sygekasser. Det er selvsagt mest bemidlede Medlemmer, disse Sygeforeninger har, men der kan dog ogsaa findes nogle ubemidlede Medlemmer. Der findes to saadanne statskontrollerede Sygeforsikringsforeninger: Den gensidige Landbo-Sygeforening, som har 31 103 Medlemmer, og „Borgerstandens Syge- og Begravelseskasse“ med et Medlemsantal af 3 316. Naar vi lægger disse Tal sammen med Tallet paa Fortsættelseskassernes Medlemmer, kommer vi til ca. 62 400. Det er altsaa ikke noget særligt stort Antal bemidlede, der er sygeforsikrede.

Under Sygekasselovens Behandling i 1926—27 blev derfor det Spørgsmaal rejst — jeg tror, det var det ærede Medlem Hr. Johannes Lou —, om der ikke burde aabnes en mere almindelig Adgang for alle uden Hensyn til Indtægts- og Formueforhold at blive forsikrede i statskontrollerede Sygeforeninger i nær Forbindelse med de almindelige Sygekasser. Denne Tanke vandt Tilslutning fra alle Sider, og derfor er det foreliggende Lovforslag nu blevet fremsat.

Lovforslaget er i det væsentlige over-